

Setři si slzy

Kamelot

Když babí léto přichází,
svou tvář mi odvrací
jedna z mých posledních lásek,
čas náhle karty otočí,
bicí srdce úročí
skryté city na požár.
Až ze sna vyjde ze rtů vzdech
a deštěm prorezaví plech
u závor poblíž nádraží.
Pošlu telegram bez adresy,
ani nevím, kdepak jsi,
tak ti píšu veršů pár.
Setři si slzy z očí,
dá-li Bůh, se cesty potkají,
vezme nás život kočí,
nitě a vlákna, ty se protkají
do sítí, tam si nachytáme prach,
co nám ze souhvězdí Vah napadá.
Až oheň zvolna dohoří
a uletí za pohoří
v noci na jih další čáp,
tiše rozezní se varhany,
co roztříští balvany
mých smutků napořád.
Setři si slzy z očí ...